

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1311/2011

af 13. december 2011

**om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 for så vidt angår visse bestemmelser om
finansiell forvaltning for visse medlemsstater, som er i eller trues af alvorlige vanskeligheder med
hensyn til deres finansielle stabilitet**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 177,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den hidtil værste globale finansielle krise og økonomiske nedgang har skadet både den økonomiske vækst og den finansielle stabilitet alvorligt og forårsaget en kraftig forringelse af de finansielle, økonomiske og sociale vilkår i en række medlemsstater. Der er navnlig visse medlemsstater, som er i alvorlige vanskeligheder eller trues af sådanne vanskeligheder, navnlig vedrørende problemer med deres økonomiske vækst og finansielle stabilitet, og af en forværring af deres underskud og gæld, som også skyldes de internationale økonomiske og finansielle forhold.

(2) Der er allerede truffet en række vigtige foranstaltninger til at imødegå krisens negative virkninger, herunder ændringer af de lovgivningsmæssige rammer, men finanskrisens virkning på realøkonomien, arbejdsmarkedet og borgerne mærkes overalt. Presset på nationale finansielle ressourcer vokser, og der bør hurtigt tages yderligere skridt til at lette dette pres via maksimal og bedst mulig udnyttelse af midler fra strukturfondene og Samhørighedsfonden.

(3) I medfør af artikel 122, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som fastsætter, at

Unionen kan yde finansiell støtte til en medlemsstat, som er i vanskeligheder eller har alvorlig risiko for store vanskeligheder som følge af usædvanlige begivenheder, som den ikke selv er herre over, er der ved Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 om oprettelse af en europæisk finansiell stabiliseringsmekanisme ⁽³⁾ indført en sådan mekanisme med henblik på at bevare den finansielle stabilitet i Unionen.

(4) Ved Rådets gennemførelsesafgørelse 2011/77/EU ⁽⁴⁾ og 2011/344/EU ⁽⁵⁾ fik henholdsvis Irland og Portugal tildelt en sådan finansiell støtte.

(5) Grækenland havde allerede alvorlige problemer med sin finansielle stabilitet, inden forordning (EU) nr. 407/2010 trådte i kraft. Derfor kunne finansiell støtte til Grækenland ikke baseres på nævnte forordning.

(6) Aftalen mellem kreditorerne og lånefacilitetsaftalen for Grækenland, som blev indgået den 8. maj 2010, trådte i kraft den 11. maj 2010. Det er fastsat, at aftalen mellem kreditorerne skal forblive i kraft og have retsvirkning for en treårig programperiode, så længe der er udestående beløb i henhold til lånefacilitetsaftalen.

(7) Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne ⁽⁶⁾ fastsætter, at Rådet skal yde mellemfristet finansiell støtte, når en medlemsstat, som ikke har indført euroen, er i vanskeligheder eller er alvorligt truet af vanskeligheder med hensyn til sin betalingsbalance.

(8) Ved Rådets beslutning 2009/102/EF ⁽⁷⁾, 2009/290/EF ⁽⁸⁾ og 2009/459/EF ⁽⁹⁾ fik henholdsvis Ungarn, Letland og Rumænien tildelt sådan finansiell støtte.

(9) Den periode, hvor finansiell støtte er til rådighed for Irland, Ungarn, Letland, Portugal og Rumænien, er anført i Rådets relevante afgørelser og beslutninger. Perioden, hvor finansiell støtte var stillet til rådighed for Ungarn, udløb den 4. november 2010.

⁽¹⁾ Udtalelse af 27.10.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 1.12.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 12.12.2011.

⁽³⁾ EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 30 af 4.2.2011, s. 34.

⁽⁵⁾ EUT L 159 af 17.6.2011, s. 88.

⁽⁶⁾ EFT L 53 af 23.2.2002, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 37 af 6.2.2009, s. 5.

⁽⁸⁾ EUT L 79 af 25.3.2009, s. 39.

⁽⁹⁾ EUT L 150 af 13.6.2009, s. 8.

- (10) Den periode, hvor finansiel støtte i henhold til aftalen mellem kreditorerne og lånefacilitetsaftalen er til rådighed for Grækenland, er forskellig for hver medlemsstat, der deltager i disse instrumenter.
- (11) Den 11. juli 2011 undertegnede finansministrene fra de 17 medlemsstater i euroområdet traktaten om oprettelse af den europæiske stabiliseringsmekanisme (ESM). I henhold til nævnte traktat, som følger Det Europæiske Råds afgørelse 2011/199/EU af 25. marts 2011 om ændring af artikel 136 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med hensyn til en stabilitetsmekanisme for de medlemsstater, der har euroen som valuta ⁽¹⁾, vil ESM senest i 2013 påtage sig de opgaver, som nu varetages af den europæiske finansielle stabiliseringsfacilitet (EFSF) og den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme (EFSM). Der bør derfor allerede tages højde for ESM i nærværende forordning.
- (12) Det Europæiske Råd hilste i sine konklusioner af 23. og 24. juli 2011 Kommissionens plan om at skabe øget synergi mellem låneprogrammet for Grækenland og EU-fondene velkommen, ligesom det bakkede op om bestræbelserne på at øge Grækenlands kapacitet til at udnytte midler fra EU-fondene til at stimulere vækst og beskæftigelse ved igen at fokusere på at forbedre konkurrenceevnen og skabe beskæftigelse. Endvidere udtrykte det tilfredshed med og støtte til, at Kommissionen og medlemsstaterne udarbejder et omfattende program for teknisk bistand til Grækenland. Nærværende ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden ⁽²⁾ bidrager til sådanne synergi-bestræbelser.
- (13) For at lette forvaltningen af EU-midlerne, bidrage til at fremskynde investeringerne i medlemsstaterne og regionerne og stille flere midler til rådighed for gennemførelsen af samhørighedspolitikken er det nødvendigt i begrundede tilfælde midlertidigt, og uden at det berører programmeringsperioden 2014-2020, at tillade en forhøjelse af mellemliggende betalinger og betalinger af saldoen fra strukturfondene og Samhørighedsfonden med et beløb, der svarer til 10 procentpoint over den gældende medfinansieringssats for hver prioritet for medlemsstater, der er i alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet og har anmodet om at gøre brug af denne foranstaltning. Som følge heraf reduceres kravet om tilsvarende nationale midler i overensstemmelse hermed. På grund af forhøjelsens midlertidige karakter og for at bevare de oprindelige medfinansieringssatser som referencepunkt for beregning af de midlertidigt forhøjede beløb bør ændringer, der skyldes anvendelse af mekanismen, ikke blive afspejlet i den finansielle plan i det operationelle program. Det kan dog blive nødvendigt at opdatere operationelle programmer med henblik på at koncentrere fondene om konkurrenceevne, vækst og beskæftigelse og afstemme deres målsætninger og mål med faldet i de samlede midler, der er til rådighed.
- (14) Den medlemsstat, der anmoder Kommissionen om at blive omfattet af undtagelsen i henhold til artikel 77, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1083/2006, bør tydeligt i sin anmodning anføre den dato, fra hvilken den finder, at undtagelsen er berettiget. I sin anmodning, bør den pågældende medlemsstat forelægge alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne fastslå via data om dens makroøkonomiske og finanspolitiske situation, at der ikke er tilsvarende nationale midler til rådighed. Det bør også påvises, at det er nødvendigt med en forhøjelse af betalingerne fra undtagelsen for at sikre den fortsatte gennemførelse af de operationelle programmer, og at der stadig er problemer med absorptionskapacitet, selv om de maksimale lofter for medfinansieringssatser i bilag III til forordning (EF) nr. 1083/2006 anvendes. Den pågældende medlemsstat bør ligeledes anføre henvisningen til den relevante rådsafgørelse eller anden retsakt, hvorefter den er berettiget til blive omfattet af undtagelsen. Kommissionen bør derfor kontrollere, at de forelagte oplysninger er korrekte, og bør have 30 dage fra forelæggelsen af medlemsstatens anmodning til at gøre indsigelse. Med henblik på at gøre undtagelsen effektiv og operationel, bør der fastsættes en formodningsregel om, at medlemsstatens anmodning anses for at være berettiget, hvis Kommissionen ikke gør indsigelse. Kommissionen bør dog tillægges beføjelse til ved hjælp af gennemførelsesretsakter at vedtage en afgørelse om en indsigelse mod medlemsstatens anmodning, og Kommissionen bør i givet fald begrunde denne indsigelse.
- (15) Reglerne for beregning af mellemliggende betalinger og betalingen af saldoen for operationelle programmer i den periode, hvor medlemsstaterne modtager finansiell støtte for at løse alvorlige problemer med hensyn til deres finansielle stabilitet, bør revideres tilsvarende.
- (16) Det er nødvendigt at sikre, at der er passende rapportering om anvendelsen af de forhøjede beløb, som stilles til rådighed for de medlemsstater, der får en midlertidig forhøjelse af mellemliggende betalinger og betalinger af saldoen i overensstemmelse med undtagelsen i henhold til artikel 77, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1083/2006.
- (17) Efter udløbet af den periode, i hvilken den finansielle støtte er blevet stillet til rådighed, er det muligt, at resultaterne af de evalueringer, der foretages i overensstemmelse med artikel 48, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1083/2006, viser, at der er behov for at vurdere bl.a., om nedsættelsen af den nationale medfinansiering medfører en betydelig afvigelse fra de oprindeligt fastsatte mål. Sådanne evalueringer kan føre til en revision af det operationelle program.
- (18) Da den til dato værste krise på de internationale finansmarkeder og den økonomiske nedgang, som har skadet den finansielle stabilitet i en række medlemsstater alvorligt, kræver en hurtig indsats for at imødegå virkningerne for økonomien som helhed, bør denne forordning træde i kraft snarest muligt. I betragtning af de ekstraordinære omstændigheder i de berørte medlemsstater bør den

⁽¹⁾ EUT L 91 af 6.4.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

anvendes med tilbagevirkende kraft enten fra regnskabsåret 2010 eller fra den dag, hvor den finansielle støtte blev stillet til rådighed afhængigt af den anmodende medlemsstats status, for så vidt angår de perioder, hvor medlemsstaterne har modtaget finansiell støtte fra Unionen eller fra andre medlemsstater i euroområdet for at løse alvorlige problemer med hensyn til deres finansielle stabilitet.

(19) Såfremt en midlertidig forhøjelse af mellemliggende betalinger eller af betalinger af saldoen er forudsat i overensstemmelse med undtagelsen i henhold til artikel 77, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1083/2006, bør det også tages op til overvejelse inden for rammerne af de budgetbegrænsninger, som alle medlemsstaterne står over for, hvilket bør afspejles på passende vis i Den Europæiske Unions almindelige budget. Eftersom det primære formål med mekanismen er at løse specifikke aktuelle problemer, bør anvendelsen desuden begrænses tidsmæssigt. Anvendelsen af mekanismen bør derfor starte den 1. januar 2010 og dens varighed bør begrænses til udgangen af den 31. december 2013.

(20) Forordning (EF) nr. 1083/2006 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 77 i forordning (EF) nr. 1083/2006 affattes således:

»Artikel 77

Fælles regler for beregning af mellemliggende betalinger og betalinger af saldoen

1. Mellemliggende betalinger og betalinger af saldoen beregnes ved anvendelse af den medfinansieringssats, der er fastsat i afgørelsen om det pågældende operationelle program for hver prioritet, på det støtteberettigede bidrag, der er nævnt under den pågældende prioritet i hver udgiftsoversigt, der er attesteret af attesteringsmyndigheden.

2. Som undtagelse fra artikel 53, stk. 2, fra artikel 53, stk. 4, andet punktum, og fra de lofter, der er fastsat i bilag III, forhøjes mellemliggende betalinger og betalinger af saldoen med et beløb, der svarer til 10 procentpoint over den gældende medfinansieringssats for hver prioritet, dog ikke over 100 %, og forhøjelsen anvendes på de støtteberettigede udgifter, der for nylig er anført i de enkelte attesterede udgiftsoversigter, der forelægges i løbet af den periode, hvor en medlemsstat opfylder en af følgende betingelser:

a) medlemsstaten får stillet finansiell støtte til rådighed i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af

11. maj 2010 om oprettelse af en europæisk finansiell stabiliseringsmekanisme (*) eller har fået finansiell støtte stillet til rådighed af andre medlemsstater i euroområdet for nævnte forordnings ikrafttræden

b) medlemsstaten får stillet mellemfristet betalingsbalancestøtte til rådighed i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (**)

c) medlemsstaten får stillet finansiell støtte til rådighed i henhold til traktaten om oprettelse af den europæiske stabiliseringsmekanisme efter dens ikrafttræden.

3. En medlemsstat, som ønsker at blive omfattet af en undtagelse i henhold til stk. 2, skal forelægge Kommissionen en skriftlig anmodning senest den 21. februar 2012 eller inden for to måneder efter den dato, hvor medlemsstaten opfylder en af betingelserne i stk. 2.

4. I sin anmodning i henhold til stk. 3 begrundet medlemsstaten, at undtagelsen er nødvendig, ved at forelægge de oplysninger, der er nødvendige for at kunne fastslå:

a) at der ikke er tilsvarende nationale midler til rådighed via data om dens makroøkonomiske og finanspolitiske situation,

b) at det er nødvendigt med en forhøjelse af de i stk. 2 omhandlede betalinger for at sikre den fortsatte gennemførelse af de operationelle programmer

c) at der stadig er problemer, selv om de maksimale lofter for medfinansieringssatser i bilag III anvendes

d) at den opfylder en af betingelserne i stk. 2, litra a), b) eller c) ved at henvise til en rådsafgørelse eller anden retsakt, samt den konkrete dato, fra hvilken medlemsstaten fik stillet den finansielle støtte til rådighed.

Kommissionen kontrollerer, om de forelagte oplysninger berettiger til indrømmelse af en undtagelse i henhold til stk. 2. Kommissionen har 30 dage fra datoen for forelæggelsen af anmodningen til at gøre indsigelse mod rigtigheden af de forelagte oplysninger.

Beslutter Kommissionen at gøre indsigelse mod medlemsstatens anmodning, vedtager Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt en afgørelse, som begrundet indsigelsen.

Gør Kommissionen ikke indsigelse mod medlemsstatens anmodning i henhold til stk. 3, anses anmodningen for at være berettiget.

5. Medlemsstatens anmodning skal endvidere præcisere, hvorledes undtagelsen i stk. 2 påtænkes brugt, samt indeholde oplysninger om planlagte supplerende foranstaltninger med henblik på at koncentrere fondene om konkurrenceevne, vækst og beskæftigelse, herunder om nødvendigt en ændring af de operationelle programmer.

6. Undtagelsen i stk. 2 finder ikke anvendelse på udgiftsoversigter, der forelægges efter den 31. december 2013.

7. Ved beregningen af mellemliggende betalinger og betalinger af saldoen, der forelægges, efter at medlemsstaten er ophørt med at modtage den finansielle støtte, der er omhandlet i stk. 2, tager Kommissionen ikke hensyn til de forhøjede beløb, der er udbetalt i henhold til nævnte stykke.

Disse beløb tages dog i betragtning i forbindelse med artikel 79, stk. 1.

8. De forhøjede mellemliggende betalinger, der følger af anvendelsen af stk. 2, stilles hurtigst muligt til rådighed for forvaltningsmyndigheden og anvendes kun til betalinger i forbindelse med gennemførelsen af det operationelle program.

9. I forbindelse med den strategiske rapportering i henhold til artikel 29, stk. 1, skal medlemsstaterne forelægge Kommissionen passende oplysninger om brugen af undtagelsen i nærværende artikels stk. 2, der viser, hvordan det

forhøjede støttebeløb har bidraget til at fremme konkurrenceevne, vækst og beskæftigelse i den berørte medlemsstat. Kommissionen tager disse oplysninger i betragtning i forbindelse med udarbejdelsen af den strategiske rapport, der er nævnt i artikel 30, stk. 1.

10. Uanset stk. 2 må Unionens bidrag i form af de mellemliggende betalinger og betalinger af saldoen dog ikke være højere end det offentlige bidrag og den maksimale støtte fra fondene for hver prioritet, der er fastsat i Kommissionens afgørelse om godkendelse af det operationelle program.

11. Stk. 2-9 gælder ikke for operationelle programmer under målet om europæisk territorielt samarbejde.

(*) EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1.

(**) EFT L 53 af 23.2.2002, s. 1.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder dog anvendelse med tilbagevirkende kraft for følgende medlemsstater: for så vidt angår Irland, Grækenland og Portugal med virkning fra den dato, hvor den finansielle støtte blev stillet til rådighed for disse medlemsstater som nævnt i artikel 77, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1083/2006, og for så vidt angår Ungarn, Letland og Rumænien med virkning fra den 1. januar 2010.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, 13. december 2011

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

M. SZPUNAR

Formand